

hos kunde viude Tillslutning af Regjeringen, saa kunde det dog multigtvis ventes, at der vilde komme til at foreligge en bestemt Udtalelse fra Rigsdagen, som kunde tjene til Grundlag for et kommende Regjeringsforslag. Jeg troer i det Hele taget, at Lovforslag af denne Natur bør komme fra Regjeringens Side (Krieger: Kom med det!). Ja, kom med det, siger man. Jeg har udtalt i det andet Thing, at Regjeringen har gjort dette til Gjenstand for sin Overveelse og Prøvelse allerede strax efter, at jeg var indtraadt i den, og at man følte sig yderligere opfordret til at overreie denne Sag, da det blev bekjendt, at der vilde blive indbragt et Lovforslag som det her foreliggende, men at Regjeringen kom til den Overbeviisning, at man burde lade Sagen gaae sin rolige Gang, stolende paa de frivillige Overenskomster og paa, at Fleertallet af Gudseterne vilde gaae denne Vej, og at først i Tilfælde af, at der fra Rigsdagen fremkom en bestemt Udtalelse om, i hvilken Retning Representationen ønskede at gaae, da først var det Regjeringens Opgave at træde til. Tillige anfaae man det for rigtigst strax at tilkjendegive for Rigsdagen, paa hvilket Standpunkt den nuværende Regjering stiller sig ligeoverfor dette Spørgsmaal. Det er blevet udtalt, at, naar der fandt en Samarbeiden Sted mellem Rigsdagens Afdelinger og Regjeringen, saa var det muligt, at der kunde komme Noget ud af denne Samarbeiden, og at man ventede, at Indenrigsministeren paa Regjeringens Begne da vilde indtage en mindre tilbageholden Stilling, end han hidtil har gjort i denne Sag (Krieger: Hør!). Der blev dengang raabt „Hør“ ligesom nu. Jeg troer, at man noget misfjender Indenrigsministerens Optraeden i denne Sag, thi efter min Formening kunde og burde han ikke optræde anderledes, end han har gjort. Han erklærede ved Sagens første Behandling i Folkethinget: Saaledes er Regjeringens Standpunkt; vil Folkethinget vise, at det vil gaae ind paa denne Regjeringens Anstuelse, ja, saa er det muligt, at der kan finde en Samarbeiden Sted. Men det viste sig ved den Forhandling, som jeg havde med det af Folkethinget nedsatte Udvalg, at man slet ikke vilde gaae ind paa Regjeringens For-

langende, navnlig ikke paa dens første Forlangende, Fæstetvangens Ophør for den Fæstegaard, som blev afhændet ved Tvangsauktion. Jeg tillod mig da ved anden Behandling at sige, at dersom et i denne Retning stillet Ændringsforslag blev forkastet, vilde jeg heri see en bestemt Tilkjendegivelse af Thinget om, at det ikke vilde gaae ind paa det, som Regjeringen havde anthydet. Det blev sagt, at jeg ikke maatte lægge denne Betydning i Folkethingets Afstemning, og dette er blevet gjentaget ved Sagens senere Behandling, men deri laa der ikke Noget som helst, som kunde foranledige mig til at træde anderledes op. Hvis Landsthinget finder sig foranlediget til at lade denne Sag gaae over til 2den Behandling og sende den i et Udvalg, da er jeg beredt til at forhandle med et saadant Udvalg, og det vil da beroe paa den Stilling, som Udvalget indtager, hvorvidt jeg kan gaae sammen med det. — Den ærede Landsthingsmand, som først havde Ordet idag (Nosenørn-Teilmann), udtalte sig meget bestemt mod det foreliggende Lovforslag. Det forekom mig, at han udtalte, at han ikke kunde stemme for dets videre Fremme, men at han dog kunde forstaae, om andre ærede Medlemmer vilde stemme for Overgangen til 2den Behandling, selv om de stode hans Opfattelse nær, idet de kunde gjøre det deels af Hensyn til det andet Thing, og deels af Hensyn til Forslagsstilleren, og jeg troer at kunne tilføie, at man ogsaa kunde gjøre det af Hensyn til Regjeringen, for at man dog kunde faae denne Sag noget nærmere klaret, og Regjeringen kunde faae Bistand om, hvorledes Rigsdagen i det Hele stillede sig til den.

Der er et enkelt Punkt, som er fremdraget af en æret Taler, og som jeg, uagtet hans Bemærkninger ikke egentlig vare rettede mod Regjeringens Program, dog skal tillade mig med et Par Ord at omtale, idet de kunde synes ogsaa at finde Anvendelse paa, hvad Regjeringen har bragt i Forslag. Det ærede 7de kongevalgte Medlem (Usting) udtalte sig nemlig om, at Fæstegaardene, naar de vare solgte ved offentlig Auction, strax skulde fritages for Fæstetvang, og han kaldte dette for et Bederslag, som blev givet Godseterne. Det har al-